

רמת השרון // עדות אישית

"יש ילדים שבעבורם בית זה לא מובן מאליו"

לכבוד יום המשפחה כותבת תלמידת י"א מהכפר הירוק, שמתגוררת במשפחתון מאז כיתה ה', על המשפחה שלה בכפר ועל אם הבית, שאותה היא מכנה "הגיבורה שלי"

ילדים, לרוב מהקהילה. עמוד השררה של המשפחתון היא אם הבית שמשמשת כאימא לכל דבר. "עדי בת 50 נשואה לבעלה ערן כהן. יש להם שתי בנות ביולוגיות, וכרגע עוד 11 ילדים שהם משמשים להם כהורים, ואני ביניהם. כאשר הג' עתי למשפחתון, הייתי ילדה קטנה בכיתה ה', ביישנית ומפחדת. אך מהיום הראשון שפגשתי את עדי ידעתי שהגעתי ל'בית השני' שלי. מאז ועד היום עדי שומרת עליי, דואגת לי, מקשיבה, מייצעת ותמיד שם בשבילי. אפשר להגיד שהיא ה'אימא השנייה' שלי. במקרי משבר היא אמרה לי את המשפט 'גם אם קשה לך עכשיו, והחיים נראים חסרי סיכוי, דעי שהעתיד יהיה יפה יותר'. עדי נתנה לי תקווה וכוח להמשיך הלאה, והיא ללא ספק הגיבורה שלי.

"כמוני, יש עוד עשרה ילדים במשפחתון. לכל אחד סיפור חיים אחר, וכל אחד מאיתנו שונה ומורכב. תפקידה של עדי הוא קשה, מייאש, מיוחד ואינו מובן מאליו. היא רוצה לחנך אותנו, להקנות לנו ערכים, לטפל, להשקיע, ללמד ול-דאוג במסירות, בהתמדה ובהאבת און קץ.

"לא מעט, נתקלתי בהרמות גבה מצד ילדים ומבוגרים שלא מצליחים לתת לי הרגשה של שייכות ושוויון. אנשים אלה אינם מבינים את מורכבות המסגרת שבתוכה אני צומחת. אנחנו ילדי המשפחתונים, איננו שונים מכל ילד אחר. אנחנו חלק מהחברה הישראלית וחלק מעתיד המדינה, ואת זה עדי מבינה היטב.

"מי עוד היה כותב לי 'את לא יפה. את יפהייה! ויש לך אופי מעולה, טוב ונריר. ואני מאוד אוהבת אותך. ומאוד שמחה שאת חלק מהחיים שלי'. רק עדי".

הביא לדפוס בני קימרון

ג' ואם הבית עדי. "מאז ועד היום היא שומרת עליי" | צילום: אסף פרידמן

ג' (השם המלא שמור במערכת) מבית הספר הכפר הירוק בכיתה י"א, מתגוררת במשפחתון מאז שהייתה בכיתה ה'. לרגל יום המשפחה שיחול בשבוע הבא, היא מבקשת להסביר שיש גם משפחה מסוג אחר. משפחה שבה יש אימא ואבא שהם לא ההורים הביולוגיים, והמון אחים ואחיות שהם לא האחים והאחיות הביולוגיים. וזה לא שהיא אומצה, אלא כאילו נמסרה "למשמרת עד שתהיה בת 18". זה מה שכתבה.

"לחיות מחוץ לבית. רחוק מההורים, רחוק מהמקום הבטוח והחם, אולי לא רחוק פיזית, אבל מאוד רחוק נפשית. לחיות עם ילדים בכל הגילאים, ולכל אחד סיפור שונה. חיים שונים. להתבגר מחוץ לבית, עם אנשים זרים. לשרוד את התקופה הזאת שנקראת 'גיל ההתבגרות' בלי אבן הדרך שיש לכל אחד בגיל הזה – ההורים! ללכת ברחוב עם שריטה פנימית, שרק את מר-גישה, שריטה שמקשה עלייך לתת אמון באנשים.

"כשהיינו ילדים גיבור תמיד היה הדמות שמ' צילה את האנושות, כמו 'סופרמן' ו'באטמן'. מי אמר שגיבורים יש רק בספרים ובחברות קומיקס? גם בחיים האמיתיים יש גיבורים. גיבורים כאלה שחיים בינינו ומצילים ילדות וילדים. היום אציג בפניכם גיבורה אמיתית. הגיבורה שלי מצילה ילדים, ממצבים משפחתיים בעייתיים, ונותנת להם לחוות את מלוא המשמעות של המושג 'משפחה'. הגיבורה שלי היא עדי ניאזוף כהן, אם בית במשפחתוני הכפר הירוק.

"לא כולם מבינים את המשמעות של המקום הזה. משפחתון הוא מקום שבו גדלים ילדים שהוצאו מהבית על ידי גורמי רווחה ולפעמים בצווי בית משפט. מעונות אלה קולטים 12